เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช
วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 21:25 น.

อานซี มีชื่อเสียงว่าเป็นเมืองโบราณที่สวยงาม ที่อานซีเราพักสองที่ ที่แรกเป็นสถานที่ประชุม Working Group และ International Organizing Committee ของ PMAC 2015 ชื่อ Fondation Merieux's Les Pensieres Conference Centre ซึ่งเราพัก ๒ คืน คืนที่ ๓ ที่อานซี เราย้ายไปพักที่โรงแรม Nouvel, 37 Rue Vaugelas, Annecy 74000 เพราะ Conference Centre อยู่ห่างเมืองและสถานีรถไฟ การเดินทางไปกลับ ไม่สะดวก และค่าที่พักก็แพงกว่าด้วย

ห้องพักที่ Les Pensieres ที่เราพัก เลขที่ ๕๑ อยู่บนชั้น ๒ หรือชั้นบนสุด เป็นอาคารเก่า ผนังบุไม้ ทั้งหมด และพื้นก็เป็นไม้ ผมชอบหน้าต่างที่มีกลอนแบบโบราณ มี ๒ ชั้น คือชั้นนอกกันลม ชั้นในกันแสง ชั้นกันแสงเป็นบานพับ ห้องน้ำเป็นแบบยืนอาบฝักบัว นับว่าสุขสบายอย่างยิ่ง ที่พิเศษคือสวนอันกว้างขวาง ร่มรื่นงดงาม และอากาศบริสุทธิ์ และอาหารเที่ยงก็อร่อย ส่วนอาหารเช้าเป็น Continental Breakfast อาหารโปรตีนเป็นไข่ต้ม ไม่มีไข่ดาว ไส้กรอก และอาหารเนื้ออย่างอื่น แต่ cereals ที่กินกับนมอร่อย เพราะมีผลไม้แห้งมากชนิด กาแฟก็อร่อยมาก โดยเฉพาะกาแฟ Espresso ชนิดเข้มข้นสุดๆ

ตอนบ่ายวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คือวันที่เราไปถึง สาวน้อยกับผมเดินเล่นชมสวนของ Les Pensieres ที่สวยงามอย่างยิ่ง
แต่สาวน้อยเดือดร้อนเพราะพื้นดินมันเป็นเนินเขาลาดลงสู่ทะเลสาบ อ๊านซี เขาเดินยาก เข่าไม่ดี

เราเดินออกข้างนอกกะว่าจะไปเดินที่ริมทะเลสาบ มาพบสามสาวคือ ฝน เปิ้ล แอ้ม เธอชวนนั่งรถเมล์ เข้าเมือง ไปเที่ยวเมือง ผมรีบไป
เพราะอยากไปแต่ไม่รู้ว่าจะไปอย่างไร ผมบอกว่าจะเลี้ยงค่ารถเมล์ ล้วงเงินออกมา สาวๆ บอกว่านี่มันเงินสวิส ไม่ใช่เงินยูโร ลงท้ายเขาต้องออกเงินค่าโดยสารให้ก่อน คนละ ๑.๕ ยูโร (๗๐ บาท) ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร ผมได้นั่งชมวิว และไปเดินในเมือง รถเมล์สาย ๖๒ ที่เรานั่งไป ไปจอดสุดสายที่ข้างสถานีรถไฟ

เมืองต่างๆ ในยุโรป เขาเอาท่ารถเมล์มาไว้ข้างสถานีรถไฟ และเอาสถานีรถไฟและรถเมล์มาไว้ข้าง สนามบินด้วย ทำให้การคมนาคมเป็นเครือข่าย
ให้ความสะดวกแก่ประชาชนคนชั้นกลางทั่วๆ ไป ผมพบภายหลังว่า รถบัสจากเจนีวา ก็มาจอดที่ท่ารถเมล์ข้างๆ สถานีรถไฟ อ๊านซีนั่นเอง

สาวน้อยคลำทางไปหาโรงแรม Nouvel ที่เราจองไว้สำหรับคืนวันที่ ๓๐ พบว่าอยู่ใกล้ๆ สถานีรถไฟนั่นเอง เราได้ไปเดินชมเมืองบริเวณใกล้ๆ สถานีรถไฟ
และไปนั่งสังเกตวิถีชีวิตผู้คน ผมชอบที่เขามีเก้าอี้วางไว้ให้คน นั่งพัก ตามสวนสาธารณะ ที่อยู่ใกล้ๆ สถานี

สาวน้อยชวนไปที่สถานีรถไฟ ไปตรวจตราเวลาออกและเข้าของขบวนรถไฟที่เธอกำหนด ว่าจะเดินทางไปเมือง Chamonix เพื่อนั่งกระเช้าไฟฟ้าขึ้น Mt. Blanc ความสูง ๔ พันเมตร

เราจับรถเมล์สาย ๖๒ เที่ยว ๑๗.๑๕ น. กลับที่พัก ฝนเป็นผู้จ่ายเงินของ ๕ คน คนขับบอกว่า ต้องไปซื้อตั๋วที่สถานีรถไฟก่อน และเชิญให้เราขึ้นรถก่อน
ส่วนฝนขึ้นมาทีหลัง เขาไม่รีบร้อน รอจนฝนมาพร้อมกับตั๋ว

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช
วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 21:25 น.

คณะ PMAC นัดเวลาออกเดินทางไปกินอาหารเย็นบนเขา เวลา ๑๘.๐๐ น. ไปโดยรถบัสคันใหญ่ เพราะมีคนกว่า ๒๐ คน นั่งรถไป ๔๐ นาที ขึ้นเขาที่ความสูง ๑,๑๕๐ เมตร โดยที่เมือง อ๊านซี อยู่เหนือทะเล ๔๕๐ เมตร ภัตตาคารอยู่บนเนินที่รถขึ้นไปไม่ได้ ต้องเดินขึ้นไป สาวน้อยต้องใช้สามีเป็นไม้เท้า แต่ก็ขึ้นไปได้ ไม่ยากลำบากนัก ขึ้นไปแล้ววิวสวยมาก เห็นทะเลสาบอ๊านซีทั้งผืน และมีเมฆฝนบังพระอาทิตย์ ปล่อยให้ลำแสงแดดส่องลงมาเห็นเป็นลำสวยมาก

ยิ่งตอนพระอาทิตย์ใกล้ตกยิ่งสวย เห็นแสงทองสาดถ่ายรูปงามมาก

สาวๆ PMAC เอารายการอาหารมาให้สั่งล่วงหน้า บอกว่าให้สั่งจาก ๓ กลุ่มกลุ่มละอย่าง คือ ออเดิฟ อาหารหลัก และของหวาน ปรากฏว่าแต่ละอย่างจานใหญ่มโหฬารกินไม่หมด อาหารหลักมีผมสั่ง cheese fondu อยู่คนเดียว หมอสุวิทย์สั่งอย่างเดียวคือเนยแข็งทอด เขาจัดให้มาทอดเอง เป็นรายการที่เอิกเกริกที่สุด และผมก็ได้รับแจกด้วย ๑ คำ ส่วนฟองดูเนยของผมได้เลี้ยงคนที่นั่งใกล้กันถ้วนหน้า ผมพบว่า เนยในฟองดูที่ต้มอยู่ตลอดเวลานั้น ยิ่งต้มไปนานจนงวด ยิ่งอร่อย อร่อยกว่าเนยทอดของหมอสุวิทย์ด้วยซ้ำไป อาหารมื้อนี้เรากินกันเหนื่อย

เช้าวันที่ ๒๙ ผมออกไปวิ่งริมทะเลสาบเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ได้ทำความรู้จักสถานที่ เพื่อชวนสาวน้อย ไปเดินเล่นตอนบ่ายหลังประชุมเสร็จ สาวน้อยได้เดินไปนั่งพักไป เป็นระยะทางไปกลับประมาณ ๑ กิโลเมตร

คืนวันที่ ๒๙ เรานอนได้เต็มตา ๗ ชั่วโมงเต็ม ทางที่พักเอื้อเฟื้อจัดอาหารเช้าให้เรากินเวลา ๕.๓๐ น. เพราะเรานัดรถมารับเวลา ๖.๐๐ น. ไปส่งที่โรงแรม Nouvel ที่พัก Les Pensieres นี้ ดีทุกอย่างเสียแต่ว่า ทีวีไม่มีช่องภาษาอังกฤษเลย ที่นอนนอนสบายมาก อาจจะสบายที่สุดที่ผมเคยนอน โดยเฉพาะตัวที่นอน มันดูไม่หรูหรา แต่นอนสบาย ผ้าห่มก็ไม่หรู แต่ห่มนุ่มอุ่นสบาย

เช้าวันที่ ๓๐ รถมารอก่อนเวลา พาไปโรงแรม Nouvel ใช้เวลาไม่ถึง ๑๐ นาที เราฝากกระเป๋า แล้วเดินไปสถานีรถไฟ ซึ่งใช้เวลา ๓ นาที ไปตรวจสอบเวลา และพบว่าเที่ยวแรกที่ไป St. Gervais-Les-Fayet คือ 6.59 น. ออกที่ชาลา A ตรงหน้าสถานี เมื่อใกล้เวลาผมเดินออกไปดูลาดเลา มีป้ายบอกว่าขบวนถัดไป 6.59 ไป St. Gervais มีภาษาฝรั่งเศสเดาว่าต้องจองก่อน ผมจึงเอาตั๋ว Eurail Pass ให้เจ้าหน้าที่ที่ยืนตรงนั้น ถามว่าต้องจองไหม เขาบอกไม่ต้อง เขาจะดูแลให้

รถขบวนนี้เป็น Inter City มีแต่ชั้น 2 ที่นั่งแถวละ 2+2 รวม 10 แถวในครึ่งโบกี้ที่ผมนั่ง มีผู้โดยสาร 8 คน

ผมถ่ายรูปหน้าจอบอกสถานีระหว่างทาง เอามาเป็นข้อมูล บนรถไฟผมเปิด pocket WIFI ต่อ iPad ตรวจเส้นทางกับ iMap และ Google Map พบว่าของ Google ใช้การได้ดีกว่า ช่วยให้เข้าใจว่าเราเดินทางถึงไหนแล้ว เทคโนโลยีช่วยให้ความสะดวกได้ดีจริงๆ

ระหว่างทาง รถแล่นผ่านวิวภูเขา ไม่ค่อยมีที่ราบ เห็นยอดเขามีหิมะขาวโพลนอยู่ไกลๆ

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช
วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 21:25 น.

รถไฟไปจอดที่สถานีแรก คือ La Roche Sur Foron อยู่นาน เอาหัวรถจักรออก ไปต่อท้ายขบวน แล้วแล่นไปอีกทาง ที่นั่งของเรา ที่เคยนั่งหันหน้าไปทางที่รถแล่น กลายเป็นนั่งหันหลังเราเรียกสถานีสุดท้ายว่า ฟาเย็ด เขาก็เข้าใจ

เดิมเราเข้าใจผิดว่า จากสถานี ฟแย็ด ต้องต่อรถไฟอีกเที่ยวหนึ่งไป ชาโมนิกซ์ (Chaminix) แต่เอาเข้าจริงเป็นรถโค้ช ใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง ตอนแรกแล่นไปตามทางด่วน ที่ทำคล้ายสะพานยกระดับไปตามไหล่เขา แล้ววกเข้าเมืองเล็กๆ แวะรับส่งผู้โดยสารหกเจ็ดจุด ผมถ่ายรูปป้ายจุดรับส่งผู้โดยสารได้บ้างไม่ได้บ้าง ได้แก่ Servoz, .., Les Bossons, Les Moussoux, Chamonix Sud, แล้วไปจอดที่สถานีรถไฟ ชาโมนิกซ์

เราไปถามทางกลับไปกลับมา จนพบคนพูดภาษาอังกฤษได้ดี เขาอธิบายว่า คนทั่วไปเขาไป Cable car ไปที่ความสูง 1,913 เมตร ถ้าไปกระเช้าไฟฟ้า จะไปสูง 4 พันเมตร อากาศบาง อาจหายใจไม่ทัน เขาคงเห็นเราเป็นคนแก่

ในที่สุดเราก็คล้ำทางไปขึ้น Mont Blanc ด้วยรถไฟฟ้าที่ลากด้วยสายเคเบิ้ล ดูง่ายๆ คือมีสามราง รางตรงกลางเป็นจักร เพื่อใช้เป็นตัวตะกุยส่งรถขึ้นเขา ค่าตั๋วคนละ 29.5 ยูโร

รถคันที่เราขึ้นมี 2 โบกี้ บรรทุกได้ราวๆ โบกี้ละ 80 คน ผู้โดยสารเกือบเต็ม ใช้เวลา 20 นาทีก็ถึงสถานีปลายทาง ความสูง 1,913 เมตร โดยที่นาฬิกาผมบอกความสูง 1,885 เมตร

อากาศไม่หนาวอย่างที่คิด เสื้อหนาวตัวหนาของสาวน้อยจึงหมดโอกาสทำหน้าที่ นอกจากนั้นยังแดดจ้า คนที่ลงที่นี่เดินไปเที่ยวต่อ แต่เราดูวิว ถ่ายรูป และนั่งพัก แล้วจึงกลับรถเที่ยว 11.30 น. ลงไปถึง Chamonix ทันจับรถโค้ชเที่ยว 12.16 น. ไป ฟาแย็ดที่ขับตะบึง จนเราไปทันจับรถไฟเที่ยว 13.04 กลับอ๊านซี ขากลับรถไฟมีชั้น 1 เราจึงได้นั่งสบาย และควักเอาแซนวิชของสาวน้อยเอามากิน

เป็นอันว่าสาวน้อยกับผมได้ขึ้นชมเทือกเขาแอลป์ ตรงจุดที่มีชื่อเสียงรวม ๓ จุดแล้ว คือที่ Jungfraujoch, Matterhorn, และ Mont Blanc สองแห่งแรกอยู่ในสวิส แห่งหลังอยู่ในฝรั่งเศส ผมชอบแห่งแรกมากที่สุด อาจเป็นเพราะไปนานมากแล้ว เกือบ ๒๐ ปี เป็นช่วงที่หิมะสมบูรณ์ เห็น Glacier สมบูรณ์ แต่มาคราวนี้ ที่ Mont Blanc หิมะละลายจนเห็นแต่ทรากธารน้ำแข็ง

เราโชคดีที่ช่วงเช้าที่เราไปท้องฟ้าเปิด แดดจ้า และอากาศไม่หนาวจัด บนยอดสูง ๑,๙๑๓ เมตร อุณหภูมิน่าจะอยู่ที่ ๑๕ องศาเซลเซียสเท่านั้น กำลังเย็นสบาย

กลับมาพักที่โรงแรม Nouvel ระดับ ๒ ดาว ที่คุณภาพก็ตามนั้น ผมได้ห้อง ๑๒๕ อยู่ปลายสุด ของโรงแรม Wifi อ่อนมาก ต่อไม่ติด พนักงานแก้ปัญหาโดยพาไปใกล้ๆ ลิฟท์ ซึ่งอยู่กลางโรงแรม ให้ต่อ Wifi ที่นั่น บอกว่าหลังจากนั้นกลับไปที่ห้องจะต่อได้ ซึ่งไม่จริง ผมยอมแพ้ว่าที่ห้องผมต่อ Wifi ไม่ได้ ถ้าจะใช้ก็ต้องยอมเดินไปใช้ใกล้ๆ เคาน์เตอร์พนักงาน

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช
วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2014 เวลา 21:25 น.

นั่งพักในห้องจนพอมีแรง ก็ชวนกันเดินไปชมเมืองเก่า ที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งนักท่องเที่ยว อาคารอยู่สองฝั่งแม่น้ำที่ไหลลงทะเลสาบ เราเดินไปจนชนทะเลสาบ มีสวนสาธารณะเก่าแก่ มีต้นไม้ใหญ่ อายุเป็นร้อยปี ร่มรื่นมาก คนมานั่งนอนพักผ่อนกันเต็ม ที่ทะเลสาบมีเรือล่องชมทะเลสาบคิดค่าบริการคนละ ๑๔ ยูโร เวลา ๑ ชั่วโมง เราไปเดินเล่นและนั่งพักเป็นระยะๆ แล้วกลับมาพักผ่อนที่โรงแรม

กลางคืนได้ยินเสียงตะโกนดังเป็นระยะๆ ตอนเช้าถามเจ้าหน้าโรงแรมว่าเสียงอะไร เขาบอกว่าเสียง บนถนน ซึ่งก็คือเสียงคนเมานั่นเอง

วิจารณ์ พานิช

๓๑ พ.ค. ๕๗

ถ้าผู้ใดสนใจชมภาพประกอบโปรดกด link :http://www.gotoknow.org/posts/571123